

3) W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie drugie: czy wymogi dyrektywy co do godziwej rekompensaty za wyjątki albo ograniczenia w odniesieniu do prawa do zwielokrotnienia zgodnie z art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy mogą zostać z uwzględnieniem zasady równego traktowania zawartej w art. 20 Karty praw podstawowych spełnione również wówczas, gdy nie producenci, importerzy lub dostawcy drukarek, lecz producenci, importerzy lub dostawcy innego urządzenia albo szeregu innych urządzeń, składających się na zdalny do podjęcia odpowiedniego zwielokrotniania zespołów urządzeń, są podmiotami zobowiązanymi do zapłaty odpowiedniego wynagrodzenia?

(¹) Dz.U. L 167, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul (Portugalia) w dniu 26 września 2011 r. — Portugal Telecom SGPS, SA przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-496/11)

(2011/C 362/19)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Central Administrativo Sul

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Portugal Telecom SGPS, SA.

Strona pozwana: Fazenda Pública.

Interwenient: Ministério Público

Pytania prejudycjalne

1) Czy prawidłowa wykładnia art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady (77/388/EWG) z dnia 17 maja 1977 r. (¹) sprzeciwia się temu, aby portugalski organ podatkowy nakładał na skarżącą — SGPS [spółkę zarządzającą akcjami i udziałami innych spółek] — obowiązek posługiwania się metodą odliczenia według prorata w odniesieniu do całego podatku VAT poniesionego przy *inputs* na tej podstawie, iż głównym przedmiotem działalności tej spółki jest zarządzanie akcjami i udziałami innych spółek, nawet wówczas gdy owe *inputs* (nabyte usługi) mają bezpośredni i ścisły związek z opodatkowanymi transakcjami — świadczenie usług — które wykonywane są następnie w ramach dodatkowej, dozwolonej prawnie, działalności świadczenia usług technicznych zarządzania?

2) Czy podmiot posiadający status spółki zarządzającej akcjami i udziałami spółek i który podlega podatkowi VAT przy nabyciu towarów i usług, które następnie są przekazywane w całości wraz z podatkiem VAT na spółki zarządzane, przy czym stanowi to działalność o charakterze pomocniczym — świadczenie usług technicznych administracji i zarządzania — wobec głównej wykonywanej działalności — zarządzania akcjami i udziałami spółek — może odliczyć cały podatek naliczony przy takich nabyciach przy zastosowaniu metody odliczenia według rzeczywistego przeznaczenia, przewidzianej w art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy?

(¹) Szósta dyrektywa Rady (77/388/EWG) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s.1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 lipca 2011 r. w sprawie T-151/07 Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29 września 2011 r. przez Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV

(Sprawa C-510/11 P)

(2011/C 362/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV (przedstawiciele: T. Vinje, Solicitor, D. Paemen, Advocaat, A. Tomtsis, Dikigoros, A. Morfey, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu I Instancji;

— stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim nakłada on grzywnę na Kone Oyj i Kone GmbH oraz nie nakłada grzywny lub nakłada niższą grzywnę niż ustalona mocą decyzji Komisji z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie 101 TFEU (sprawa COMP/E-1/38.823 — PO/Windy i Schody ruchome) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);

— stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie w jakim nakłada on grzywnę na Kone Oyj i Kone BV oraz nakłada grzywnę niższej wysokości niż ustalona mocą zaskarżonej decyzji;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.